
Docent PhDr. Jan Srnec, CSc., sedmdesátiletý

Dne 26. dubna 1998 se dožívá docent Jan Srnec sedmdesáti let. Při setkání s ním by nikoho nenapadlo, že tento tak mladistvě vypadající muž už dokončil šesté decenium svého života. Bystrý pohled, všestranný zájem o lidi, vědu a umění, citlivý přístup k bližním, pečlivost v práci se sklonem k pedanterii, neutuchající aktivita s houževnatou snahou dosáhnout cíle - to vše je příznačné pro duševně mladého jubilanta.

Měl jsem možnost sledovat zblízka i z povzdálí odborný vývoj a bohaté životní osudy prvního klinického psychologa v Čechách po více než čtyři desetiletí.

Začal pracovat na Psychiatrické klinice Univerzity Karlovy v roce 1949. V době svých studií byl zprvu asistentem psychologické laboratoře. Po dokončení studia psychologie v roce 1952 byl jmenován klinickým psychologem. Pracoval a publikoval s významnými českými psychiatry a psychology, zejména s nedávno zesnulým docentem Kurtem Freundem, s nímž spolupracoval intenzivně řadu let.

Srnecovy publikace se vyznačují metodologicky přesným, kritickým myšlením a mimořádnou schopností vědecké analýzy výsledků klinických pokusů. Experimentální data sesnažil získávat metodami s co největší validitou a spolehlivostí. Byl opatrný při vyvozování závěrů a mimořádně obezřetný při jejich formulaci. Nezdolná snaha o perfekci mnohdy zpomalovala tempo dozrávání textů a oddalovala jejich definitivní formulaci a publikaci. Se slovy zacházel jako umělec, vědec a filozof, snažil se co nejzřetelněji a nejúsporněji formulovat své myšlenky, což často vyžadovalo velkou námahu a trpělivost při překonávání překážek.

Z Psychiatrické kliniky UK odešel v roce 1965 na katedru psychologie Univerzity Karlovy, kde pracuje dodnes. Už předtím pracoval řadu let ve Výzkumném ústavu psychiatrickém a svou výzkumnou činnost úspěšně kombinoval s pedagogickou a klinickou praxí. Zaměřil se především na psychodiagnostiku, v níž dosáhl vysoké úrovně díky své citlivé pozorovací schopnosti a empatickému přístupu k pacientům.

Docent Srnec byl a je dosud činný v řadě komisí, výborů a v redakčních radách. Svou prací se zasloužil zejména o rozvoj plodné spolupráce psychologů a psychiatrů v rámci České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně a o vědeckou úroveň časopisu Česká a Slovenská psychiatrie, kde je nejstarším členem redakční rady.

Docent Srnec vychoval mnoho žáků - pozdějších klinických psychologů a zejména na psycholožek. Snažil se předat jim co nejvíce ze svých vědomostí a bohatých klinických zkušeností. Působil nepřetržitě mnoho let v ohnisku dění kolem vývoje české klinické psychologie a významnou měrou přispěl k vytvoření její identity, jakož i k ujasnění řady teoretických a praktických problémů spojených s rozvojem a praktickým uplatněním této mladé vědecké disciplíny. Docenta Srnce lze právem považovat za nestora české klinické psychologie, již zasvětil téměř půl století intenzivní práce.

Kromě vědecké a klinické práce se docent Srnec po léta věnoval i politické činnosti. V dobách totality se zasloužil o založení Demokratického klubu, v němž si přílušníci různých stran, názorů a skupin obyvatelstva ve svobodné diskusi objasňovali základní pojmy demokracie a připravovali se takto na podporu a kritické sledování současného vývoje demokratické občanské společnosti v České republice.

Jubilant má hodně kolegů a přátel. Úctu vzbuzuje jeho otevřený a chápající přístup k lidem, nezdolná houževnatost a píle, cílevědomost, poctivost a skromnost.

Věnoval svou lásku matce, dceři, ženám, své práci a poslání moderní klinické psychologie. Snažil se svým příkladem podněcovat ostatní k následování.

Česká klinická psychologie vděčí docentu Janu Srncovi za mnohé. Ve svých sedmdesáti letech vůbec nepomýšlí uchýlit se do ústraní. Chce co nejdéle pokračovat ve své pedagogické, vědecké i organizační činnosti, a nadále přispívat k rozvoji, rozšíření a integraci poznatků klinické psychologie v životě soudobé české společnosti. Připravuje řadu dalších publikací.

Přejeme docentu Srncovi hodně zdraví a energie do dalších let a sílu k uskutečnění všech jeho plánů a přání v odborném i soukromém životě.

Dr. Jiří Diamant

* * *

S přáním všeho nejlepšího do dalších let života - stálého zdraví a neutuchajícího pracovního elánu - se připojují členové redakční rady časopisu Česká a Slovenská psychiatrie.

ZÁSADY SPRÁVNÉ LÉČBY V PSYCHIATRII

Psychiatrická společnost ČLS JEP se rozhodla zapojit do celosvětového trendu a pustila se do vypracování **zásad správné léčby** v našem oboru. Prvním výsledkem naší práce jsou pracovní materiály, které jsme uveřejnili v **Supplementu 4 České a Slovenské psychiatrie 93, 1997, 88 s.** Jde o první verzi zásad správné léčby organických poruch, afektivních poruch, úzkostných poruch (agorafobie, specifické fobie, generalizovaná úzkostná porucha, obsedantně kompulzivní porucha, posttraumatická stresová porucha, sociální fobie), disociační poruchy, somatoformních poruch, deperzonalizačních a derealizačních poruch, poruch příjmu potravy a duševních poruch v dětském věku. Atypicky jsme zveřejnili i názory recenzentů, abychom stimulovali odbornou diskusi na toto téma. Ta by měla vyvrcholit na **celostátním sjezdu naší společnosti 11. - 14. 6. 1998 ve Špindlerově Mlýně**, kde proběhnou sympózia k jednotlivým tématům. Budeme se snažit najít konsensus k těmto postupům a získat podporu nejen akademických kolegů, ale i nejširší psychiatrické veřejnosti.

Praha 25. 1. 1998

Prof. MUDr. J. Raboch, DrSc.

předseda Psychiatrické společnosti ČLS JEP

*Supplementum mohou zájemci zakoupit v Nakladatelském a tiskovém středisku ČLS JEP,
Sokolská 31, 120 26 Praha 2.*